

**OFISINIS
IR
RŪTELĒ**

PIRMA DALIS

BACHŪRIŠKAS ŠALTUMAS

2022 01 19

Nu ką, trečiadieniukas. Nors tiksliai nežinai – samdomo darbo nedirbi, todėl dienų neskaičiuoji, dienas gyveni. Tiksliai žinai tai, kad vakar per tinderį susirašei su dvacokine mergyte, susitarėt rytoj pasimatyt, o šiandien ir yra rytoj.

Nešokai aukščiau bambos, neieškojai modelio su gražiom fotkém, kilometriniiais aprašymais apie save ir desperatiškais bandymais kažką susirast Valentino dienai. Norėjosi kažko paprasto, įkandamo, lengvo.

Prilėkei paimt į Ozo parką. Tvarkingai, su f10 bemsuiku, tikrintu „Krastoj“, „carVertical“ and so on. Ne pacukas esi, jau dvam šeši metai, gyvenimo matęs, varkių praėjęs, darbo nedirbęs, bet puikiai suprantantis, kad neapsimoka. Mašinytė išvalyta, prižiūrėta, tvarkinga. Naujas „Rituals“

kvapukas skleidžia aromata, poranky primesta smulkių euriukų, vos pamatęs bent mažiausią dulkelę, pavalai.

Mergytė duris tempia. Užrakinta. Unlockini. Pasitinki savo paslaptinga šypsena. Vos pakeli lūpas, žvilgsnis gilus, persmelkiantis.

- Laaaaabukas!

- Sveika.

- Klausyk, kaip atšalę, vėjas belen koks.

- Ilgai laukei?

- Oi ne, viskas gerai, ką tik išėjau. Kur važiuosim?

- Pamatysi.

Sukioji baranką. Mergytė pleputė, visko klausinėja, nerimsta. Išlieki paslaptingas. Judesiai sulėtinti, atsakymai trumpi, jokio juoko, tik šypsniai. Rimti vyrai nešvaisto juoko, žodžių ir pažadų.

Užšokat į „Circle K“ kavos. Tu juodos, kaip tavo bemasas, o mergytė saldžios su sirupiukais ir grietinėle. Mergaitė bėga nuo realybės. Vaidas nupieštas, be proto saldi kava, nuolatinis pyzdielinimas liudija apie nerimą, lygiai toki pat nuolatinį. Nepatinka tikrovė. Patinka saldžios svajonės. Nepatinka tylą, patinka tuščios šnekos. Paberi smulkių iš porankio. Mergytė jau krapšto rankinuką, norėdama atiduot, bet išgirsta šiek tiek pikta:

- Nejuokauk.

Atlėkėt į Belmontą. Vaikštinėjat. Mergytė toliau klega. Dėlioja savo mažus žingsnelius, o tu eini išdidžiai. Kūną maloniai gelia po štanginės. Norėtum masažiuko. Pasiražai taip, kaip ražosi tie, kuriems skauda nugarą: į vieną, į kitą šoną. Paprašai palaikyti kavą. Suimi nugaros apačią abiem rankom ir, tarsi povas plunksnas, išputi krūtinę. Sulauki klausimo:

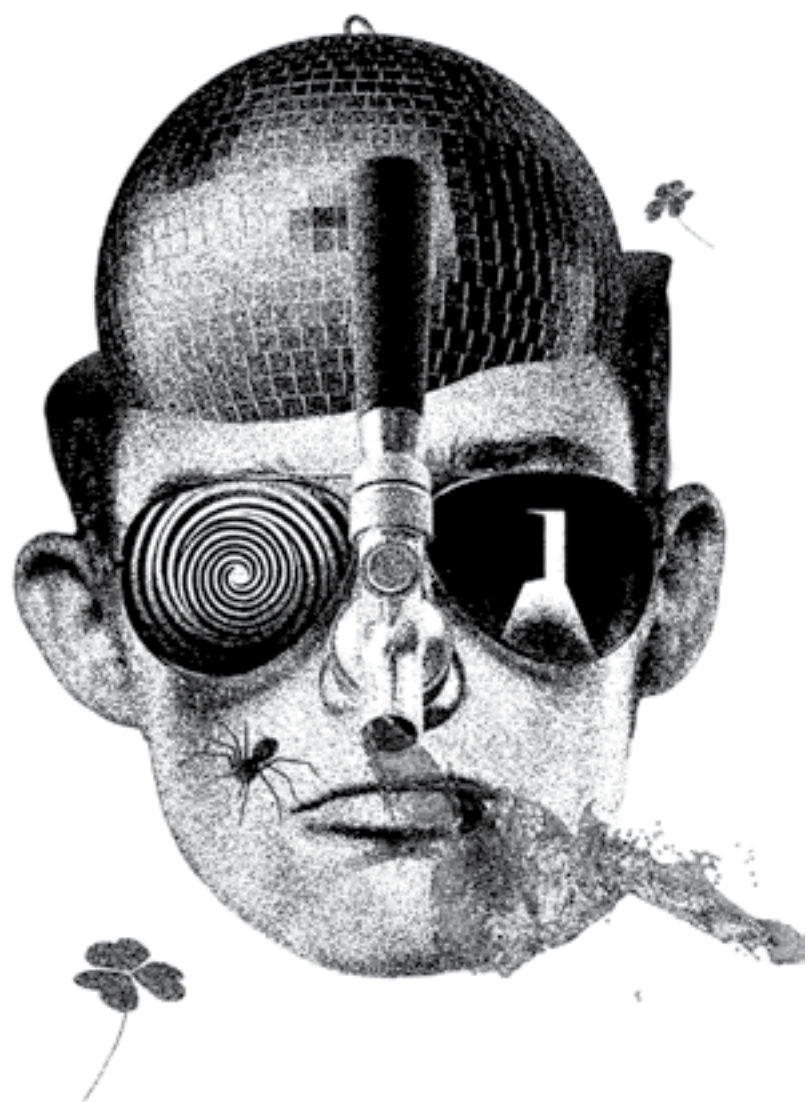
– Kas yra?

– Ai, skauda po salės.

– Aš nenoriu čia kažkaip pasirodyt, bet labai gerai darau masažus.

Jau pučiat atgal į Ozo parką. Mergytė nebeplepa. Paima tavo ranką, padėta ant porankio viršcentų. Pasisuki. Iškart matai jau ne kartą matytą žvilgsnį. Akys išduoda, kad mergaitė jau pamiršo susikaustymą ir kuklumą. Mergaitė pasidavė bachūriškai hipnozei, kurios esmė – šaltumas ir abejingumas.

Viskas aišku. Ir kur, ir ko važiuojat. Viskas aišku... Mergytė lydi į priekį. Rakina duris. Pasakoja, kad nesusitvarkius, kad turi vyno. Tu nieko nesakai, seki paskui. Nieko ypatingo. Nereikia ten jokių modelių, kilometrinių aprašymų apie save ir desperatiškų bandymų susirast ką nors Valentino dienai. Tik kažko paprasto, įkandamo, lengvo...

MAŽASIS PENKTADIENIS

2022 01 20

Nu ką, ketvirtadieniukas. Mažasis penktadienis. Savaitgaliukas ant nosies. Jau ne taip ir tie kolegos užpisa, hi hi ha ha, pietukai kartu, Rusiją aptariat, Bideno pasisakymus. Visi politikorektiški: išklauset vienas kito nuomones, išdėstot savo poziciją ir išvalgas, pasidalinat sekamų ekspertų išvalgų interpretacijomis.

Po darbuko jau ir toks vaibelis visai, klausyk... Su bernais chate susirašot. Davai, į miestuką. Po porą įkalam. Paklyksim. Vienas laužosi, bet greitai prispaudžiat. Po dušiuku greit op op. Šampūniukai, kvepaliukai, kremukas, kad nebyrėtų oda. Kolonkė, aišku, į dušą, niekur be muzikos, svarbiausia minčių negirdėti ir nelikt nė akimirkai su savimi. Visur muzika, kad tik nereikėtų būt su savimi.

Susitinka jūsų supertrio. Vienas gražus, susitvarkęs, kas 10 dienų į kirpyklą pas turkus, nei vienas plaukas neišlindęs, antakiai siūlais išpešioti. Kožytė on, šaltis – ne problema, nes visur su mašiniuku. Kojinės mokasininės žiemą vasarą, kaip ir džinsiukai trumpi, čiurnos plikos. Visada kvepia, visada pasitempęs, kūnas prižiūrėtas. Mergytės žvilgsniais valgo. Mėgaujasi tuo, boostina tą trapų ego, karjeros nepadarė, šeimos nesukūrė, bet vis dar mėgaujas kiekviena, kurios žvilgsnis, pasak jo, išduoda, kad nori jo bybio.

Kitas – pyzdabolas. Šneka daug, juokauja nejuokingai, bet savim pasitikintis, todėl niekam ne problema. Apsirengęs visada randomiškai. Juoda ir pilka spalva dominuoja. Striukė „Audimo“, timberlandai nupyzdriačinti, džinsai regular fit ir kleckuoti nuo padažų. Lengvai pliktelėjęs, bet nesiparina, ne išvaizda jį puošia. Visuose darbuose sėkmingas, visur pritampa, bet viskas greitai atsibosta. Į terapijas vaikšto, todėl niekam neleis savęs nuskriaust. Iš visų visada reikalaus tiek daug, kiek tik įmanoma, nes terapijos išmokė nenusileist niekur niekad, kad, ne duok Dieve, nuskriaustų.

Ir tu, trečias. Gana kuklus, bet visada vietoj ir laiku pajuokauji. Kai išgeri, drąsesnis, todėl geri be saiko. Žaviesi draugeliais. Vieno – drąsa ir iškalba, kito – išvaizda ir elegancija. Abu truputį kopini, bet ne per daug. Rengies paprastai, bet tvarkingai, neiššaukiančiai ir nebrangiai – „Zara“.

Chebros pyzdabolas užchiešina varyt į „La Birrą“. Gražuoliukas laužosi pradžioj, ne lygis jam, bet galiausiai pasirašo ir lets go. Grindys limpa, visi su striukėm dance floore, nes nėra rūbinės, vyksta karaokė.

Vienas, antras, trečias bokaliukas. Jau pyzdabolas karaokę veržiasi dainuot. Ramus „Vėjo paklausk“ kriokia per visą barą. Klykiat, filmuojat, storius daužot.

Ketvirtas, penktas, šeštas. Su jumis kartu jau kažkokios dvi erasmusės. Per muziką rėkiat. Pyzdabolas, nuolat pasilenkęs prie vienos, rėkia kažkokius ispaniškus žodžius. Mergytės kikeną, atgal šaukia lietuviškus. Wahhahaha, klykiat su vyrukais, kaip smagiai. Pyyyyyzė. Septintas, aštuntas. Tūlike išsivemi. Devintas, dešimtas. Kaip smagu random ketvirtadienį.

Draugeliai jau kažkur nusibastę su erasmusėm. Tu žvilgsniu skenuoji visas likusias mergas. Tai prie vienu nedrąšiai pašoki, tai prie kitų. Užkalbinti nedrįsti, pačios kažkaip iniciatyvos irgi nerodo. Kiek kartų taip buvo? Nesuskaičiuotum. Kiekvienas išėjimas į miestą baigiasi tuščiomis pastangomis parsitempt kokią mergšę namo.

Jau nori prie bariuko čiupt vienuoliką, bet gatava mergytė, random iš nugaros priėjus, sako:

– Išgerk su manim shotų.

Akinukai – sexy mokytojos iš pornūxos, palaidinė aptempta, išryškina krūtinę, kurią aki-vaizdžiai išpučia liemenukas. Su uggais į miestą iškritus. Sudaužot padėklą spanguoliukų shotų. Užgroja Enrique Iglesias – „Bailamos“. Mergytė iškart čiumpa už rankos, tempia į dance floorą, tu damuši paskutinį shotą, vos spėji ant padėklo apverstą padėt ir pasiduodi.

Mergytė raitos. Rankos virš galvos, tada rankos ant šonų, pati prisitraukia prie tavęs, tada atstumia, apsisuka. Nedrąšiai lieti. Bandai įsi-jaut, nerangiai tais pirščiukais judini į šonus, kelius sulenkęs, rodai: ateik ateik. Nemoki šokt. Vapše nemoki, bet kam dabar rūpi?

Bailamos, let the rhythm take you over

Bailamos

Te quiero amor mío, bailamos

Gonna live this night forever

Bailamos

Te quiero amor mío, te quiero

Te quiero amor mío, te quiero

- Einam parūkyt?

Jau susėdė ant šlapių suolų. Veipukas jai pasi-
baigė. Visus nuo baro išstumdęs čiumpi rudo ken-
to. Rūkot. Plepat. Jau godžiai laižotės.

- Tai gal varom pas mane?

- O kur gyveni?

- Perkūnkiemy.

Niftemu dvi bobos prisistato. Čiumpa tavo mer-
gičką. Tavęs tarsį nemato.

- Viskas, važiuojam, Rūta.

- Jau? Gerai, čiao, buvo smagu. Parašyk ryt.

Nieko pasakyt nespėji. Kaip nors sureaguot -
irgi. Rimtai? Viskas? Užmeti akį į savo išmanų-
jį laikroduką. Pulsas sukilęs. 5 ryto. Ryt nuo 9
dirbi. Šiandien... Šiandien nuo 9 dirbi...

Taksą namo. Grįžti į savo Perkūnkiemį. 5.45.
Žadintuvą - 8.30. Galva sukasi. Pykina. Gerai, kad
išsivėmei dar tūlike po aštunto alaus. Su rūbais
į lovą. Guli užsimerkęs, viskas sukasi, bet ramu,
jau namučiuose, jau savo lovytėj.

Kaip gerai, kad gali iš namų... Kur tie lo-
pai dingo, įdomu? Nu, bet čia jau ryt išsiaiškin-
si. Dar mintimis grįžti prie nukirstos kaimietu-
kės, figūringos vilioklės, bet jau nėra jėgų nei
parintis, nei masturbotis. Tik įdomu, kur tie
lopai dingo...

KOPŪSTIENĒ

2022 01 21

Paskaitų šiandien nėra, į darbą nereikia, galva plyšta. Kambariokės virtuvėj daužosi, prižadino. Nu bet ot žmonės nesugeba tyliai: visus puodus reikia paliest, kad supistos kavos ryte pasidarytų. Išvis negerbia aplinkinių. Ir visada taip, kiekvieną kartą, kad išsikuistų iš namų, reikia visą daugiabutį pakelt. Nu tu tikrai tyliai sugebi, o va tos žemaitiškos pyzdos, atrodo, kiekvieną rytą remontus daro, tegul pyzdina į paskaitas greičiau ir važiuoja į savo Telšius.

Laikaisi už galvos, plyšta tiesiog, prisimeni, ką „La Birroj“ darei, gėda apima, nerimas iškart puola. Tas kaimietiškas gėdos jausmas. Tik iš susireikšminimo, tik iš susireikšminimo. Prabudo antrakursė kaimietukė bute Fabijoniškėse ir galvoja apie tai, kiek gėdos prisidarė. Kokios gėdos? Visiems poxui, ką tu darei, niekam nerūpi.

Visi pabudo ir galvoja apie tai, ką patys darė, kodėl kažkam turi rūpėti, ką darei tu? Nors nieko net nepadarei. Draugėms ačiū, laiku išsitempė.

Prisiminei, kad laižeisi su tuo keistuoliu, kur šoko pirščiukais mojuodamas į šonus. Veidą užsidingi delnais, suspaudi, karštis kūną muša. Negalima tau gerti, Rūta, negalima. Telefoną baisu tikrintis. Galva plyšta, nevalgius antrą parą, iškart po darbo pripisai. Juokingas tas tavo pripisimas. Trys kokteiliai, keletas shotų ir gali šokti iki ryto. Užtenka pilnai. Nereikėjo cigaretės rūkyti. Debilė. Išvis nerūkai paprastų, tik veipukus, vakar su tuo keistuoliu parūkei. Dabar galvą skauda, bet veipuko vis tiek norisi.

Pagaliau tos išvarė. Ramu. Bandai keltis, galvą skauda dar labiau. Iškart vaistų dvigubą. Pripratus. Vos galvą skauda – pisi vaistų. Jau net labai jie veikia, nes piktnaudžiauji, bet kažkiek nuima. Kavos daraisi. Užpilsi pienais, nes juodos negerai. Nepatinka kavos skonis, bet patinka kava. Juokinga iš tikro. Atrodo, kad vaikai bando apsimesti suaugusiais. Kava – skiesta pienu, rūkalai – vaisių skonio, alkoholiniai kokteiliai – vaivorykštės spalvų. Kas čia per realybė? Žmonės bijo tikro skonio. Kiekvieną savo nuodėmę pasaldina. Kažkokia bybienė.

Sausainiuką grauži, kavutę gurkšnoji, vaisius ant tuščio išgėrei, žinai, kad negalima, bet geri. Keli gurkšniai kavos, vietos jau nerandi, nenusėdi prie stalo, sumuštinio porą kąsnių ir apetitas dinga. Pradėjai tvarkyt virtuvę, viską į savas vietas, šaldytuvo revizija, galiukus į puodą, sriubą virsi. Jau grindis plauni, muziką įsijungei per kolonkę, brolio dovanotą. Po kelių valandų namai blizga, tūlikas iššveistas, viskas tvarkinga, sriuba garuoja. Nors skurdus tas butukas Fabijoniškių, baldai – IKEA, o dalis

sovietinių likusių, bet tvarkingas, jaukus, malonu užteiti, o dabar dar kvepia kopūstiene. Įdėjai skalbt patalynę.

Viskas. Truputį lengviau. Ir vaistai suveikė, galvą nebe taip skauda, kavą jau šaltą damušei, pusę sumuštinio uždengei lėkštute ir į šaldytuvą. Matai, kad ragely mirksi tinderio notificationai. Penktadienis, bernai ieško nuotykių, tikisi, kad būsi ta, kuri išliurlins su jais butelį vyno ir pasipis. Yra ir taip buvę. Nesididžiuoji, bet yra buvę. Dažnai trūksta šilumos, norisi fizinio artumo, nebėra čia tėvo, kuris protą pisa dėl visko, džiaugiesi laisve.

Įsipylei lėkštę kopūstienės. Prisimeni pagiringą tėvą, kuris visą puodą tokios suvalgydavo. Strojindavo tave arba mamą virti. Ir virdavot. Kartais po vieną, o kartais kartu. Kažką paeksperimentuoti bandydavot, kokių uogų idėdavot arba naujų prieskonių, bet tėvas greit pyzdako duodavo: a ką čia pridarėt, neišmanoma valgyt. Nesugebėjo tėvukas naujų skonių išsileist. Mama liepdavo pačiam virtis, jei netinka, bet aiškiai matydavosi, kad susinervina, kad nori kaip geriau, o gausi kaip visada.

Prasidėjo paxmielo apmąstymai. Kol apie tėvą galvojai, parašė keistuolis iš vakar: kaip sveikatos? Atrašyt jam ar neatrašyt? Fainas atrodė, mielas, pasimetęs truputį, akim nuoširdžiom. Matosi tau tokie dalykai. Kaip ir kiekviena dvidešimtmetė jauti, kad pažįsti žmones, kad gali juos perprasti vien žvilgsniu, kad gali atskirti gėrį nuo blogio. Horoskopais tiki, nes sutampa, sakykit, ką norit, bet sutampa. Gali ilgai vardint tuos sutapimus. Kodėl tada sutampa, jei horoskopai nesamonė? Kodėl visos svarstyklės negali apsispręsti, o visi avinai užsispyrę? Kodėl?

Atrašei vaikinukui. Metais kitais vyresnis

už tave, išipliurpėt. Fotkes peržiūrėjai, labai mielas atrodo. Žandukai apvalūs, barzdelė reta, aukštas, žvilgsnis toks, tarsi visada būtų nustebęs. Ir juokingas, rašo, kaip kolegės užpisa jį ant paxmo, kaip po vakar pramiegojo visus darbus, nemėgsta visko aplink. Tu pasakoji, kad tvarkaisi, kad sriubą verdi – tokią, kokios tėvas pagirioms prašydavo. Iškart namiokai, kad sriubos norėtų, tau iškart įsijungė flirtas ir prasidėjo: o man kas už tai?

Nu ir viskas, vakaras planuojasi. Štai jums ir keistuolis, mojuojantis pirščiukais dance floore ir nedrąsiai glostantis tau šlaunis. Šiandien pas tave. Namai jau sutvarkyti, kambariokės Telšiuose, reiks veidą nusipiešt. Ne dėl jo, dėl to, kad pačiai geriau būtų. Kaip ir visos besidažančios moterys, tu dažaisi dėl savęs. Visos dažosi dėl savęs. Prieš vesdamos šunis, nešdamos šiukšles, plaukdamos baidarėm. Visos piešiasi išgalvotus veidus tiktai dėl savęs. Tu šiandien pieši. Dėl savęs, ne dėl keistuolio, ne dėl to, kad jam patiktum. Dėl savęs.